17/06/2020

“Έδυσε ο Αυγερινός της Ρούμελης”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Για τη μνήμη του Τρύφωνα Χατζηνικολάου που έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών στις 12 Ιουνίου έγραψε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου Πανοσολ. Αρχιμ. π. Καλλίνικος Γεωργάτος στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητρόπολης.

Διαβάστε την μικρή αναφορά στη μνήμη του Τρύφωνα Χατζηνικολάου:

Του Αρχιμ. Καλλινίκου Γεωργάτου, Πρωτοσυγκέλου της Ι. Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Ἀπό τόν Ἐθνικό Κήρυκα, τήν ὁμογενειακή ἐφημερίδα τῆς Ἀμερικῆς, πληροφορηθήκαμε τήν κοίμηση τοῦ ὁμογενοῦς Τρύφωνα Χατζηνικολάου, ἀπό τήν Περίστα. Στήν ἀνάρτησή της, τῆς 12ης Ἰουνίου 2020, ἀναφέρει, μεταξύ ἄλλων:

«Νέο Μεξικό. Έφυγε από τη ζωή στα 90 του ο ομογενής Τρύφωνας Χατζηνικολάου, γνωστός για την προσφορά του στην ελληνοαμερικανική κοινότητα. Γεννήθηκε στο χωριό Περίστα της Ναυπακτίας. Στα 22 του χρόνια, ήταν ο μοναδικός από τα αδέλφια που άφησε πίσω την Ελλάδα και μετανάστευσε στην Αμερική για να εργαστεί. Ήταν 1951 και ο Χατζηνικολάου έφτασε στη Νέα Υόρκη και έμεινε σε έναν θείο του. Δούλεψε σε εστιατόρια και σύντομα κατάφερε να ανοίξει το δικό του μαγαζί στην περιοχή Ρόκαγουεϊ του Λονγκ Άϊλαντ. Το 1958 θα γνωρίσει στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στη Χαλκίδα την μετέπειτα σύζυγο του Σοφία.

Όπως είπε ο γιος του Λούις στον «Ε.Κ» «θυμάμαι ότι είχε βάψει άσπρο και μπλε το μαγαζί ενώ μέσα το είχε γεμίσει φωτογραφίες από την Ελλάδα που τόσο αγαπούσε. Φυσικά το μενού είχε ελληνικό φαγητό και φυσικά γύρο. Το ράδιο έπαιζε μόνο ελληνική μουσική».

Ο Τρύφωνας Χατζηνικολάου συμμετείχε ενεργά στην ελληνική κοινότητα. Είχε διατελέσει μέλος της επιτροπής της παρέλασης ενώ ήταν και στο σύλλογο Ναυπακτίων.

“Όταν ήμουν τριών χρόνων, με είχε μαζί του στην παρέλαση και με έβαλε δίπλα στο δήμαρχο της Νέας Υόρκης. Με είχε ντύσει με τη φουστανέλα ενώ θυμάμαι ότι ήταν και ο Τέλης Σαβάλας μαζί μας”. Σύμφωνα με τον ίδιο, ο πατέρας του ήταν ένας πολύ κοινωνικός άνθρωπος. “Όλο το χειμώνα οργάνωνε χορούς με τον σύλλογο. Του άρεσε πολύ να λέει αστεία και να κάνει τους άλλους να γελάνε. Δούλευε σκληρά και πολλές ώρες ενώ όταν είχε το μαγαζί δεν κατέβαινε κάθε καλοκαίρι στην Ελλάδα. Όταν όμως βγήκε στη σύνταξη πήγαινε κάθε χρόνο. Ήταν πατριώτης. Αγαπούσε πολύ την οικογένεια του και τα αδέλφια του και του έλειπαν”, θα πει ο γιος του, ενώ είχε βοηθήσει αρκετά το χωριό του και είχε δώσει λεφτά για να φτιαχτεί η εκκλησία.

Ο Τρύφωνας Χατζηνικολάου έγραφε ποιήματα και εντιτόριαλς για τον Εθνικό Κήρυκα. Αν και δεν κατάφερε να τελειώσει το σχολείο λόγω του πολέμου έγραψε και βιβλία εκτός από τη συλλογή με τα ποιήματα. “Ένα από αυτά ήταν μια ιστορία αγάπης από τους Βαλκανικούς πολέμους. Είναι απίστευτο πως τα κατάφερε. Έμαθε μόνος του να γράφει” επεσήμανε ο γιος του. “Του άρεσαν πάρα πολύ τα ποιήματα ενώ έγραφε στην εφημερίδα για το πως ζουν οι Έλληνες στο Νέο Μεξικό. Όταν συνταξιοδοτήθηκε ήρθε να μείνει μαζί μου στο Αλμπεκέρκι στο Νέο Μεξικό για να είναι κοντά μου. Όπως έλεγε, αυτό το μέρος του θύμιζε την Ελλάδα. Ο καιρός και τα βουνά. Και του άρεσε πολύ”».

*

Γνωρίσαμε τόν Τρύφωνα Χατζηνικολάου τά καλοκαίρια πού ἐρχόταν στήν Ναυπακτία. Ἦταν πράγματι κοινωνικός, πατριώτης, πιστός, ἐργατικός, ἐνεργητικός, εὐγενής, ρομαντικός, σεβαστικός, χαρούμενος.

Βεβαίως, δέν εἶμαι αὐτός πού θά μιλήσω γι' αὐτόν καί θά τόν περιγράψω, ἀλλά δέν μπορῶ νά μή μιλήσω γιά τήν σχέση του μέ τόν Μητροπολίτη τοῦ τόπου, γιά τήν ἐντύπωση πού μοῦ ἔκανε ὅταν τόν ἔβλεπα τά καλοκαίρια ἐδῶ στήν Ναυπακτία, καί ὅταν διάβαζα τήν «ἐφημερίδα» του, τόν Αὐγερινό τῆς Ρούμελης.

*

Γιά τήν «ἐφημερίδα» Αὐγερινός τῆς Ρούμελης, καί γιά τόν ἐκδότη της Τρύφωνα Χατζηνικολάου, εἴχαμε γράψει στήν Ἐφημερίδα τῆς Μητροπόλεώς μας, τό 2007:

«"Αὐγερινός τῆς Ρούμελης" ὀνομάζεται ἡ περιοδική ἔκδοση –«τό πληροφοριακό δελτίο τῶν ἀπανταχοῦ Ρουμελιωτῶν»– πού μᾶς στέλνεται κατά καιρούς ἀπό τήν Ἀμερική. Ἐκδότης της εἶναι ὁ γνωστός καί ἀγαπητός σ' ὅλους μας ὁμογενής Τρύφωνας Χατζηνικολάου, τ. Ὕπατος Πρόεδρος Ὁμοσπονδίας Στερεᾶς Ἑλλάδος Ἀμερικῆς καί Καναδᾶ, ἀπόφοιτος τῆς ...«Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς τῶν Κραβάρων», ὁ ὁποῖος κόβει μέ τό ψαλίδι διάφορα κείμενα πού ἐπιλέγει καί μαζί μέ ἄλλα πού γράφει ὁ ἴδιος τά φωτοτυπεῖ σέ κασέ μεγέθους Α4 καί ἔτσι σχηματίζει

τήν ἐφημεριδούλα του.

Ἡ συμπαθητική αὐτή περιοδική ἔκδοση διακρίνεται γιά τά χαρακτηριστικά τοῦ ἐκδότη της, δηλ. θρησκευτικότητα, φιλοπατρία –καί γιά τήν πρώτη πατρίδα, τήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί γιά τήν «θετή», τήν Ἀμερική– παραδοσιακότητα, κοινωνικότητα, παρατηρητικότητα, γιά ἕναν δύσκολο συνδυασμό ρεαλισμοῦ καί ρομαντικότητος, γιά αἰσιοδοξία καί εὐγένια. Ἔτσι, προβάλλει κατά κύριο λόγο τά καλά νέα καί ὅ,τι δοξάζει τήν πατρίδα, δέν προσβάλλει πρόσωπα, καί ὅταν ἀναφέρεται σέ κάποιο κακό νέο, τό κάνει ἀπαθῶς καί μέ διάθεση νά διδαχθῆ καί νά διορθώση. Διακρίνεται γιά ἕνα κοσμοπολίτικο πνεῦμα καί γιά μιά «ἀμερικάνικη» ματιά στά πράγματα. Μεταδίδει νέα, δίνει εὐχές, δημοσιεύει ποιήματα. «Βραβεύει» γιά τήν χρονιά πού πέρασε σημαντικές προσωπικότητες ἀπό ὅλον τόν κόσμο, μέ ἕνα κείμενο πού δέν γνωρίζεις ποῦ τελειώνει ὁ ἔπαινος καί ποῦ ἀρχίζει ἡ λεπτή εἰρωνεία. Γράφει τίς παρατηρήσεις του καί τίς στέλνει στόν ὁποιοδήποτε πιστεύει ὅτι εἶναι ἐπιδεκτικός διαλόγου, ὅσο ψηλά κι ἄν βρίσκεται».

*

Ὁ ἴδιος ὁ Τρύφων Χατζηνικολάου εἶχε γράψει ἕνα κείμενο γιά τήν Ἐκκλησιαστική Παρέμβαση, στό ὁποῖο περιέγραφε ὁ ἴδιος πῶς πέρασε ἕνα καλοκαίρι στήν Πατρίδα (2005). Ἔγραφε, μεταξύ ἄλλων:

«Τόν Αὔγουστο ἐπιστρέψαμε καί πάλι γιά ἕνα εὐλαβικό προσκύνημα στά ἅγια καί ἱστορικά χωριά τῆς Ὀρεινῆς Ναυπακτίας Αἰτωλοακαρνανίας. Ἐκεῖ συναντήσαμε ἀρκετούς διακεκριμένους ὀρεινούς Ναυπακτίους, οἱ ὁποῖοι ξεχωρίζουν στήν ἑλληνική κοινωνία ὡς ἐπιστήμονες καί ὡς μεγάλοι ἐπιχειρηματίες. Τούς διακεκριμένους αὐτούς Ναυπακτίους τούς συναντήσαμε στά Κεφαλοχώρια Πλάτανο, Ἅγιο Δημήτριο, Νεχώρι, Ἀράχωβα, Κλεπᾶ καί τήν θρυλική Περίστα, ἰδιαιτέρα πατρίδα τοῦ γράφοντος.

Στήν Ἀράχωβα τόν Δεκαπενταύγουστο συναντήσαμε τόν διακεκριμένο ἐπίσης Δεσπότη μας, κ. Ἱερόθεο καί στίς 23 Αὐγούστου τόν συναντήσαμε στόν Πλάτανο Ναυπακτίας. Στίς δύο αὐτές γιορτές τῆς Παναγίας μας ὁ Δεσπότης μας λειτούργησε στίς κεντρικές ἐκκλησίες Ἀράχωβας καί Πλατάνου. Οἱ ἐκκλησίες ἦταν κατάμεστες ἀπό πιστούς τῆς Ὀρθοδοξίας, οἱ ὁποῖοι ἐπιστρέφουν τίς ἡμέρες αὐτές ἀπό κοντινές καί μακρινές πόλεις τῆς Ἑλλάδας, ἀλλά καί ἀπό μακρινές χῶρες πού ἔχουν μεταναστεύσει πρίν ἀπό δεκάδες χρόνια.

Γεύμα πρός τιμήν τού Μητροπολίτη Ναυπάκτου & Αγ.Βλασίου κάτω από τόν έλατο στό πατρικό σπίτι τού Τρύφωνα Νικ. Χατζηνικολάου στήν πανέμορφη Περίστα ορεινής Ναυπακτίας, από αριστερά Ελένη καί Αντώνης Ν.Πατίλης πρόεδρος Συλλόγου Περιστιάνων Ελλάδας,Τρύφων Ν.Χατζηνικολάου,Μητροπολίτης Ιερόθεος,Σοφία Τρ.Χατζηνικολάου καί ό Λαοφιλής Δήμαρχος Πλατάνου Λεωνίδας Κωλέττας μέ τήν συζυγό του Κατερίνα.
Περίστα Ναυπακτίας 23ης Αυγούστου,2005.

Ὁ καλός μας Δεσπότης στήν Ἀράχωβα φιλοξενήθηκε στό Ἀρχοντικό σπίτι τῶν Σισμαναίων καί τήν 23η Αὐγούστου φιλοξενήθηκε στό πατρικό σπίτι τοῦ Τρύφωνα Ν. Χατζηνικολάου, στό διπλανό χωριό Περίστα. Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή ὁ Δεσπότης ἐπισκέφθηκε τόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καί συνεχάρη τήν Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή γιά τίς πολλές φροντίδες σχετικά μέ τόν ἐξωτερικό καί ἐσωτερικό στολισμό τῆς ἐκκλησίας. ...

Στά ὀρεινά αὐτά χωριά κάθε χρόνο τόν μήνα Αὔγουστο γίνονται ὡραῖα θρησκευτικά πανηγύρια καί ἄλλες πολιτιστικές ἐκδηλώσεις, πού τίς διοργανώνουν οἱ Σύλλογοι πού ἔχουν τήν ἔδρα τους στήν Ἀθήνα καί ὅλος ὁ κόσμος διασκεδάζει μέ τά πατροπαράδοτα δημοτικά μας τραγούδια.

Στόν Πλάτανο συναντήσαμε τόν Δήμαρχο Λεωνίδα Κωλέττα ... Τούς συγχαρήκαμε γιά τό ἀτέλειωτο ἐνδιαφέρον τους γιά τήν πρόοδο τῶν 12 χωριῶν πού ἀπαρτίζουν τόν Δῆμο Πλατάνου.

Τήν Ὀρεινή Ναυπακτία ἐπισκέπτονται καθημερινά πολλές δεκάδες κόσμου ἀπό τά πεδινά κέντρα Πατρῶν, Μεσολογγίου, Ναυπάκτου καί Ἀγρινίου. Πρῶτα πηγαίνουν νά δοῦν τό Φράγμα τοῦ Εὐήνου στό χωριό Ἅγιος Δημήτριος καί ταυτόχρονα

ἀπολαμβάνουν τόν καθαρό ἀέρα, τίς ὄμορφες βουνοπλαγιές πού δροσίζονται ἀπό τίς κρυσταλλοπηγές μέ τό γάργαρο καί καθαρό νερό.

Τήν Ὀρεινή Ναυπακτία τήν ἀποχαιρετήσαμε στά μέσα τοῦ Σεπτέμβρη μέ τήν ἐλπίδα νά ξαναγυρίσουμε τοῦ χρόνου στά ἅγια καί ἱστορικά αὐτά μέρη, ἐκεῖ πού ἀνδρώθηκε ἡ ἁρματωμένη Κλεφτουριά κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Νέο Μεξικό Ἀμερικῆς».

Ἡ Ἐκκλησιαστική Παρέμβαση δημοσίευσε καί ἄλλα κείμενα τοῦ αὐτοδίδακτου αὐτοῦ ἀρθρογράφου, ὅπως «Ὁ Ἑλληνισμός ἔξω ἀπό τά σύνορα τῆς Ἑλλάδας», «Οἱ πρῶτοι Ρουμελιῶτες πού διέπλευσαν τόν ὠκεανό» κ.ἄ.

*

Ὁ Τρύφων Χατζηνικολάου ἀγαποῦσε τήν Ἐκκλησία καί σεβόταν ἀπεριόριστα τόν Μητροπολίτη τόν κ. Ἱερόθεο, ὅπως φάνηκε στό προηγούμενο ἄρθρο του, μέ τόν ὁποῖο εἶχε ἐπικοινωνία καί συνεργασία. Ἦταν περήφανος γι’ αὐτόν, ἰδίως ὅταν ἔβλεπε κάποιο ἄρθρο του ἤ τόν ἴδιο στήν τηλεόραση στήν Ἀμερική.

Χαρακτηριστική τῆς οἰκειότητος μεταξύ τῶν δύο εἶναι ἡ ἐπιστολή τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἱεροθέου πρός τόν ἀείμνηστο Τρύφωνα (2004):

«Ἀγαπητέ Τρύφων, Ἔλαβα τήν ἐπιστολή σας καί εὐχαριστῶ πολύ.

Τό ἕνα ἀπό τά κείμενα πού μοῦ στείλατε μέ ἔκαμε νά γελάσω γιά τό χιοῦμορ μέ τό ὁποῖο σχολιάζετε τά γεγονότα. Καί εἶπα: εἶσθε ὄχι μόνον ἀπόφοιτος τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Κραββάρων, ἀλλά καί Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου αὐτοῦ! Εἶναι ἕνα Πανεπιστήμιο γεμάτο ἀπό πείρα ζωῆς, εὔστροφο πνεῦμα, σταράτα λόγια, δημιουργική παρουσία. Αὐτό εἶναι τό κραββαρίτικο Πανεπιστήμιο! Χάρηκα γιά τήν ἐπικοινωνία πού εἴχαμε τό Καλοκαίρι. Εὔχομαι ὁ Θεός νά σᾶς εὐλογῆ».

*

Ἡ ὅλη φυσιογνωμία τοῦ Τρύφωνα Χατζηνικολάου, ἀλλά καί ἡ σχέση του μέ τόν μεγάλο Ναυπάκτιο Ἐθνικό Εὐεργέτη Δημήτριο Παπαχαραλάμπους, μᾶς παρεκίνησε καί τά Χριστούγεννα τοῦ 2018 παρουσιάσαμε τόν Τρύφωνα Χατζηνικολάου ὡς ἕναν ἀπό τούς πρωταγωνιστές στό Θεατρικό πού ἀνέβασε ὁ τομέας Νεότητος τῆς Μητροπόλεώς μας στήν Παπαχαραλάμπειο Αἴθουσα καί ἦταν ἀφιερωμένο στόν μεγάλο Εὐεργέτη.

Στό θεατρικό αὐτό ὁ Τρύφων Χατζηνικολάου ἦταν ὁ ρομαντικός νοσταλγός τῆς Πατρίδας πού διηγήθηκε μέ μεγάλη ζέση καί ἐνάργεια στά παιδιά τῆς Ναυπάκτου τήν ἱστορία τοῦ Δημητρίου Παπαχαραλάμπους.

Ἀπό τήν ἐκδήλωση στήν Παπαχαραλάμπειο Αἴθουσα. Διακρίνονται ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Τρύφων Χατζηνικολάου, ὁ Δήμαρχος Ναυπάκτου Ἀθ. Παπαθανάσης, ὁ Νικ. Ἀναγνωστός καί ὁ Αἰδεσ. π. Ἰω. Ραμπαούνης.

Ἄν ἤθελε κάποιος νά περιγράψη τόν Ἕλληνα, Ρουμελιώτη, Ναυπάκτιο, Κραββαρίτη Ἑλληνοαμερικάνο Ὁμογενῆ, τί χαρακτήρα ἔχει, ποιά ἡ συμπεριφορά του, ποιά ἡ προσφορά του, ποιά ἡ ἐργασία του, ποιά ἡ σχέση του μέ τήν Ἑλλάδα, μέ τήν Πατρίδα, μέ τήν Παράδοση, μέ τήν Ἐκκλησία, μέ τό Χωριό του, ποιά ἄποψη ἔχει γιά τά δρώμενα τῆς πρώτης καί τῆς δεύτερης Πατρίδας του καί τοῦ σύγχρονου κόσμου κλπ. δέν θά ἔσφαλλε ἄν ἀπαντοῦσε: Τρύφων Χατζηνικολάου, Ναυπάκτιος – Περιστιάνος, ἀπόφοιτος τῆς τῶν Κραββάρων Σχολῆς.

Νά εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία.–